

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדריים-כל כנויי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
טהור וטמא, נותר ופיגול - אסור.													יא
הרי עלי כבשר זבחי שלמים לאחר זריקת דמים, מהו?	בעי רמי בר חמא:												יא
אי דקאמר בהדין לישנא - בהיתרא קא מתפיס													יא
אלא כגון דמחית בשר זבחי שלמים ומחית דהיתרא גביה, ואמר זה כזה													יא
מאי? בעיקרו קא מתפיס, או בהיתרא קא מתפיס?													יא
נותר ופיגול	רבא: תא שמע:												יא
והא נותר ופיגול לאחר זריקת דמים הוא													יב
בנותר של עולה.	אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן:												יב
אם כן, ליתני בבשר עולה	אמר ליה: [רבא]												יב
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בשר עולה דאסור, דהא בקרבן קא מתפיס, נותר ופיגול דעולה איצטריכא, ס"ד אמינא כאיסור נותר, כאיסור פיגול, והוה ליה כמתפיס בדבר האסור ולא מיתסר, קמ"ל.													יב
איזהו איסור האמור בתורה? אמר הריני שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין כיום שמת בו אביו, כיום שמת בו רבו, כיום שנהרג בו גדליה בן אחיקם, כיום שראיתי ירושלים בחורבנה	מיתבי:												יב
והוא שנדור באותו היום	ואמר שמואל:												יב
היכי דמי? לאו כגון דקאי בחד בשבא דמית ביה אבוה, ואע"ג דאיכא טובא חד בשבא דהיתרא, וקתני אסור, ש"מ בעיקר הוא מתפיס													יב
דשמואל הכי איתמר													יב
והוא שנדור ובא מאותו היום ואילך.	אמר שמואל:												יב
כחלת אהרן וכתרומתו - מותר	רבינא, ת"ש:												יב
הא כתרומת לחמי תודה - אסור													יב
והא תרומת לחמי תודה לאחר זריקת דמים היא													יב
אימא: כתרומת הלשכה - אסור.													יב
אבל תרומת לחמי תודה מאי? מותר, ליתני לחמי תודה וכ"ש תרומתו													יב
הא קמ"ל: תרומת לחמי תודה תרומתו היא.													יב
ואי בעית אימא: תרומת לחמי תודה נמי קודם זריקת דמים הוא, כגון דאפשרשינהו בלישה													יב
לחמי תודה שאפאן בארבע חלות יצא.	וכי הא דאמר רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:												יב
והכתיב: ארבעים													יב
למצוה.													יב
והא בעי למשקל תרומה													יב
וכי תימא דשקיל חדא ריפתא על כולה													יב
(ויקרא ז) אחד מכל קרבן - שלא יטול מקרבן על חבריו	והתנן:												יב
וכי תימא דשקיל פרוסה מכל חד וחד													יב
אחד - שלא יטול פרוסה	והתנן:												יב

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדירים-כל כנויי	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
אלא דאפרשינהו בלישה, דשקיל חדא מחמץ וחדא מן חלות, וחדא מן ריקים וחדא מן רבוכה.												!	◇	יב:	
לימא כתנאי:													◇	◇	יב:
הרי עלי בככור - רבי יעקב אוסר	[רבי יעקב]												◇	◇	יב:
מתיר	רבי יהודה:												◇	◇	יב:
היכי דמי?													^	◇	יב:
אי נימא לפני זריקת דמים													!	◇	יב:
מאי טעמא דמאן דשרי?													◇	◇	יב:
ואי לאחר זריקת דמים													!	◇	יב:
מאי טעמא דמאן דאסר?													◇	◇	יב:
אלא לאו דמחית בשר בכור ומחית בשר דהאיך גביה, ואמר זה כזה, ותנאי היא													◇	◇	יב:
לא, דכולי עלמא לפני זריקת דמים													!	◇	יג:
ומ"ט דמאן דשרי?													◇	◇	יג:
אמר קרא: (במדבר ל) כי ידור, עד שידור בדבר הנדור, לאפוקי בכור דדבר האסור הוא	[מאן דשרי]												!	◇	יג:
ומאן דאסר?													◇	◇	יג:
אמר קרא: (במדבר ל) לה', לרבות דבר האסור.	[מאן דאסר]												!	◇	יג:
ומאן דשרי, לה' מאי עביד ליה?													◇	◇	יג:
מיבעי ליה למתפיס בחטאת ואשם.													!	◇	יג:
ומה ראית לרבות חטאת ואשם ולהוציא את הבכור?													◇	◇	יג:
מרבה אני חטאת ואשם - שהוא מתפיס בנדר, ומוציא אני את הבכור - שהוא קדוש ממעי אמו.													!	◇	יג:
ומאן דאסר?													◇	◇	יג:
בכור נמי מתפיסו בנדר הוא	[מאן דאסר]												!	◇	יג:
מנין לנו לנד בכור בתוך ביתו שמצוה להקדישו? שנאמר: (דברים טו) הזכר תקדיש.	דתנאי, משום רבי אמרו:												!	■	יג:
ומאן דשרי?													◇	◇	יג:
כי לא מקדיש ליה מי לא מיקדיש?	[מאן דשרי]												!	◇	יג:
כאימרא, כדירים.														■	יג:
אימרא לאימרא כאימרא, דירים לדירים כדירים, עצים לעצים כעצים, אישים לאישים כאישים, מזבח למזבח כמזבח, היכל להיכל כהיכל, ירושלים לירושלים כירושלים, כולן שאוכל לך - אסור, לא אוכל לך - מותר.	תנא:													■	יג:
מאן שמעינן ליה דלא שני ליה אימרא לאימרא כאימרא?														^	יג:
רבי מאיר היא														!	יג:
וכולן לא אוכל לך - מותר	אימא סיפא:													■	יג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
--	--

נדריים-כל כנויי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לקרבן לא אוכל לך - רבי מאיר אוסר	והתנן: [רבי מאיר]											⚡	◇	ג.
נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך	ואמר רבי אבא:											⚡		ג.
לא קשיא: הא דאמר לא אימרא, הא דאמר לאימרא.												!	◇	ג.
האומר קרבן עולה, מנחה, חטאת, תודה, שלמים שאני אוכל לך - אסור	[ת"ק]												◆	ג.
מתיר.	רבי יהודה:												◆	ג.
הקרבן, כקרבן, קרבן שאוכל לך - אסור.													■	ג.
לקרבן לא אוכל לך - רבי מאיר אוסר.	[רבי מאיר]												■	ג.
קרבן, הקרבן, כקרבן שאוכל לך - אסור	קתני:												■	ג.
סתמא תנא כרבי מאיר, דלא שני ליה בין אימרא לאימרא													■	ג.
אי ר"מ													⚡	ג.
הקרבן שאוכל לך - אסור	הא דקתני:												⚡	ג.
באומר הא קרבן, והא עולה, והא מנחה, והא חטאת שאוכל לך - שמותר, שלא נדר זה אלא בחיי קרבן	והתניא: מודים חכמים [ר"מ] לרבי יהודה:												⚡	ג.
לא קשיא: הא דאמר הא קרבן, והא דאמר הקרבן, מאי טעמא? חיי קרבן קאמר.													!	ג.
לקרבן לא אוכל לך - רבי מאיר אוסר	קתני: [רבי מאיר]												■	ג.
והא לית ליה לרבי מאיר מכלל לאו אתה שומע הן													⚡	ג.
נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך.	רבי אבא:												!	ג.
האומר לחבירו קונם פי מדבר עמך, ידי עושה עמך, רגלי מהלכת עמך - אסור.													■	ג.
חומר בשבועות מבנדרי, ובנדריים מבשבועות	ורמינהו:												⚡	ג.
חומר בנדריים, שהנדרים חלין על המצוה כברשות, מה שאין כן בשבועות													⚡	ג.
וחומר בשבועות, שהשבועות חלות על דבר שיש בו ממש ושאיין בו ממש, מה שאין כן בנדריים													⚡	ג.
באומר, יאסר פי לדיבורי, ידי למעשיהם, רגלי להילוכן.	רב יהודה:												!	ג.
דיקא נמי													■	ג.
פי מדבר עמך	דקתני:												■	ג.
ולא קתני שאני מדבר עמך.													■	ג.
הדרן עלך כל כנויי													◇	ג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

נדריים-ואלו מותרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואלו מותרין: חולין שאוכל לך, כבשר חזיר, כעבודת כוכבים, כעורות לבובין, כנבילות וטריפות, כשקצים ורמשים, כחלת אהרן וכתרומתו - מותר.												
האומר לאשתו הרי את עלי כאימא - פותחין לו פתח ממקום אחר, שלא יקל ראשו לכך.												
טעמא דאמר חולין שאוכל לך, הא אמר לחולין שאוכל לך - משמע לא לחולין ליהוי אלא קרבן												
מני מתניתין?												
אי רבי מאיר												
הא לית ליה מכלל לאו אתה שומע הן												
ואלא רבי יהודה												
היינו רישא												
אידי דקתני כבשר חזיר, כעבודת כוכבים, להכי קתני חולין.												
הכי קתני, ואלו מותרין כחולין: כבשר חזיר, כעבודת כוכבים.	רבינא:											
ואי לא תנא חולין, הוה אמינא בעי שאלה, ומי איכא לאסוקי על דעתא הכי?												
האומר לאשתו הרי את עלי כאימא - פותחין לו פתח ממקום אחר	הא מדקתני סיפא:											
מכלל דרישא לא בעיא שאלה												
אלא מחוורתא, חולין ממילא נסבה.												
מנהני מילי?												
אמר קרא: (במדבר ל) איש כי ידור נדר לה', עד שידור בדבר הנדור.												
אי הכי, אפילו בדבר האסור נמי, דהא כתיב לאסור איסר על נפשן												
לאסור איסר מבעי ליה												
איזהו איסר האמור בתורה כו'.	לכדתניא:											
האומר לאשתו הרי את עלי כאימא כו'.												
הרי את עלי כבשר אימא, כבשר אחות, כערלה, וככלאי הכרם - לא אמר כלום	ורמינהו:											
לא אמר כלום מדאורייתא, וצריך שאלה מדרבנן.	אביי:											
הא בתלמידי חכמים, הא בעם הארץ	רבא:											
הנודר בתורה - לא אמר כלום	והתניא:											
וצריך שאלה לחכם	ואמר רבי יוחנן:											
ותלמיד חכם אינו צריך שאלה.	ואמר רב נחמן:											
הנודר בתורה - לא אמר כלום, במה שכתוב בה - דבריו קיימין	תניא:											
בה ובמה שכתוב בה - דבריו קיימין.												
במה שכתוב בה - דבריו קיימין	קתני:											
בה ובמה שכתוב בה צריך למימר?												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדריים-ואלו מותרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מימרא	מאן דאמר														
לא קשיא: הא דמחטא אורייתא אארעא, הא דנקיט לה בידיה, מחטא על ארעא - דעתיה אגוילי, נקט לה בידיה - דעתיה על האזכרות שבה.	רב נחמן:														יד
ואיבעית אימא: דמחטא על ארעא, והא קמ"ל, דאע"ג דמחטא על ארעא, כיון דאמר במה שכתוב בה - מהני, וזו ואין צריך לומר זו קתני.															יד
ואי בעית אימא: כולה נמי דנקיט ליה בידיה, והא קמ"ל, כיון דנקיט ליה בידיה, אע"ג דלא אמר אלא בה, כמאן דאמר במה שכתוב בה דמי.															יד
קונם שאני ישן, שאני מדבר, שאני מהלך, האומר לאשה קונם שאני משמשך - הרי זה בלא יחל דברו.															יד
קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר, אמר רב - יהודה אמר רב: אל ישן היום שמא ישן למחר	איתמר: [רב יהודה אמר רב]														יד
ישן היום, ולא חיישינן שמא ישן למחר	רב נחמן:														יד
באומר קונם עיני בשינה למחר אם אישן היום - שישן היום, כי לא מזדהיר - בתנאה, אבל באיסור מזדהיר.	ומודה רב יהודה:														יד
קונם שאני ישן, שאני מהלך, שאני מדבר וכו'	תנן:														טו
היכי דמי?															טו
אלימא כדקתני שאני ישן															טו
מי הוי נדרא?															טו
חומר בשבועות, שהשבועות חלות על דבר שיש בו ממש ועל דבר שאין בו ממש, מה שאין כן בנדריים	והתנן:														טו
ושינה דבר שאין בו ממש הוא															טו
אלא דאמר קונם עיני בשינה															טו
ואי דלא ייהיב שיעורא, מי שבקינן ליה עד דעבר איסור בל יחל?															טו
שבועה שלא אישן שלשה ימים - מלקין אותו וישן לאלתר	והא"ר יוחנן:														טו
אלא דאמר קונם עיני בשינה למחר אם אישן היום															טו
הא אמרת: כל באסוריה מזדהר															טו
אלא פשיטא דאמר קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר															טו
ואי לא ניים היום, כי ניים למחר מאי בל יחל דברו איכא? אלא לאו בדניים, אלמא איתיה דניים, ותיובתא דרב יהודה,															טו
כי קתני - דאי ניים.															טו
לעולם כדקתני, ומאי בל יחל? מדרבנן.	רבינא:														טו
ומי איכא בל יחל מדרבנן?															טו
אין															טו
דברים המותרין ואחרים נהגו בהן איסור, אי אתה רשאי להתירן בפניהם, שנאמר: לא יחל דברו.	והתניא:														טו
שאת נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד החג, הלכה לפני הפסח - אסורה בהנאתו עד הפסח	תנן:														טו
הלכה לפני הפסח - אסורה, לא הלכה - לא															טו
הלכה לפני הפסח - אסורה ולוקה, לא הלכה - אסורה בעלמא.	רבי אבא:														טו
אחר הפסח - בבל יחל דברו	אימא סיפא:														טו
ואי דלא איתהני לפני הפסח מי איכא בל יחל?															טו

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדירים-ואלו מותרין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא פשיטא דאיתנהני, אלמא מיתנהני, ותיובתא דרב יהודה									⚡	◊		טו.
כי קתני, דאי איתנהני הרי זה בבל יחל דברו.									!	◊		טז:
שאת נהנית לי עד ההג אם תלכי לבית אביך עד הפסח, הלכה לפני הפסח - אסורה בהנאתו עד ההג, ומותרת לילך אחר הפסח	תנן:								⚡	◊		טז:
הלכה - אסורה, לא הלכה - לא									■	⚡	◊	טז:
הוא הדין דאפילו לא הלכה אסורה, הלכה - אסורה ולוקה, לא הלכה - אסורה בעלמא.	רבא:								!	◊		טז:
ככר זו עלי היום אם אלך למקום פלוני למחר, אכל - הרי זה בבל ילך	מיתבי:								■	⚡	◊	טז:
מי קתני אוכל? אכל קתני, דכי אכל הרי זה בבל ילך.									!	◊		טז:
הלך - הרי זה בבל יחל דברו									■	⚡	◊	טז:
מהלך לא, וקשיא לרב יהודה										⚡	◊	טז:
ה"ה דליתני מהלך, אידי דקתני רישא אכל דלא מיתני ליה אוכל, תני סיפא הלך.	אמר לך רב יהודה:								!	◊		טז:
האומר לאשה קונם שאני משמשך, הרי זה בבל יחל דברו.									■			טז:
והא משתעבד לה מדאורייתא, דכתיב: (שמות כא) שארה כסותה ועונתה לא יגרע										⚡		טז:
באומר הנאת תשמישך עלי, והא לא קא ניחא ליה בתשמיש										!	◊	טז:
תשמישי עליך - כופין אותה ומשמשו, דשעבודי משעבדת ליה, הנאת תשמישך עלי - אסור, שאין מאכילין לו לאדם דבר האסור לו.	דאמר רב כהנא:								■	!		טז:
שבועה שאיני ישן, שאיני מדבר, שאיני מהלך - אסור.									■			טז:
קרבן לא אוכל לך, הא קרבן שאוכל לך, לא קרבן לא אוכל לך - מותר.									■			טז:
מני מתניתין?										^		טז:
ר' מאיר היא, דאי רבי יהודה, לא שני ליה קרבן ולא שני ליה הקרבן										!	◊	טז:
לקרבן לא אוכל לך - מותר	אימא סיפא:								■	⚡	◊	טז:
לקרבן לא אוכל לך - רבי מאיר אוסר	והתנן: [רבי מאיר]								■	⚡		טז:
נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך	וא"ר אבא:								■	⚡	◊	טז:
לא קשיא: הא דאמר לקרבן, הא דאמר לא לקרבן, דלא הוי קרבן קאמר.										!	◊	טז:
שבועה לא אוכל לך, הא שבועה שאוכל לך, לא שבועה לא אוכל לך - אסור.									■			טז:
מכלל דהא שבועה שאוכל לך - דלא אכילנא משמע									■			טז:
שבועות שתיים שהן ארבע: שאוכל ושלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי	ורמינהו:								■	⚡	◊	טז:
מדקאמר שלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי, מכלל דשאוכל לך - דאכילנא משמע										⚡	◊	טז:
שאוכל שתי לשונות משמע: היו מסרבין בו לאכול, ואמר אכילנא אכילנא, ותו שבועה שאוכל - דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא, ותו אמר שבועה שאוכל - דלא אכילנא קאמר.	אביי:									!	◊	טז:
שאוכל דשבועה - שאי אוכל קאמר.	רב אשי:									!	◊	טז:
א"כ פשיטא, מאי למימרא?										⚡		טז:
מהו דתימא, מיקם לישנא היא דאיתקיל ליה, קמ"ל.										!	◊	טז:

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

נדרים-ואלו מותרין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
מימרא									
אביי לא אמר טעם כרב אשי, דלא קתני שאי אוכל						◊			טז.
ורב אשי נאדי מן טעם דאביי						■			טז.
שלא אוכל נמי משמע שתי לשונות: היר מסרבין בו לאכול, ואמר לא אכילנא לא אכילנא, ואמר נמי שבועה בין שאוכל בין שלא אוכל - הדין אכילנא משמע דאמר ואיכא לתרצה נמי לישנא שבועה שלא אוכל - שבועה דלא אכילנא קאמר, אלא תנא פסקה שאוכל - דאכילנא משמע, ושלא אוכל - לא אוכל	קסבר: [רב אשי]					◊			טז.
זה חומר בשבועות מבגדרים.								■	טז.
וחומר בגדרים מבשבועות כיצד? אמר קונם סוכה שאני עושה, לולב שאני נוטל, תפילין שאני מניח, בגדרים - אסור, בשבועות - מותר, שאין נשבעין לעבור על המצות.								■	טז.
חומר, מכלל נדר הוא, והא מותר קתני						⚡			טז: ג
שבועה שאיני ישן, שאיני מדבר, שאיני מהלך - אסור, זה חומר בשבועות מבגדרים.	אסיפא דאידיך בבא קתני:					⚡		!	טז:
חומר בגדרים מבשבועות כיצד כו'.								■	טז:
מנין שאין נשבעין לעבור על המצות? ת"ל: (במדבר ל) לא יחל דברו, דברו לא יחל, אבל מיחל הוא להפצי שמים.	רב כהנא מתני: אמר רב גידל אמר רב, ורב טביומי מתני: אמר רב גידל אמר שמואל:							◊	טז:
מאי שנא נדר? דכתיב: (במדבר ל) איש כי ידור נדר לה' לא יחל דברו, שבועה נמי הא כתיב: (במדבר ל) או השבע שבועה לה' לא יחל דברו						⚡		◊	טז:
הא דאמר הנאת סוכה עלי, הא דאמר שבועה שלא אהנה מן הסוכה.	אביי:							!	טז:
וכי מצות ליהנות ניתנו?	רבא:					⚡			טז:
הא דאמר ישיבת סוכה עלי, והא דאמר שבועה שלא אשב בסוכה.	אלא אמר רבא:							!	טז:
ושאין נשבעין לעבור על המצות מהכא נפקא ליה? מהתם נפקא ליה						⚡			טז:
יכול נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל, יכול יהא חייב? תלמוד לומר: (ויקרא ה) להרע או להיטיב, מה הטבה רשות אף הרעה רשות, יצא נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל, שאין הרשות בידן	דתניא:					⚡		■	טז:
חד קרא למיפטריה מקרבן שבועה, וחד למיפטריה מן לאו דשבועה.								!	יז.
יש נדר בתוך נדר, ואין שבועה בתוך שבועה.								■	יז.
כיצד?								^	יז.
אמר הריני נזיר אם אוכל הריני נזיר אם אוכל, ואכל - חייב על כל אחת ואחת שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל, ואכל - אינו חייב אלא אחת.								!	יז.
לא שנו אלא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר, דמיגו דקא מיתוסף יומא יתירא חיילא נזירות על נזירות, אבל אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום - אין חלה נזירות על נזירות	רב הונא:					◊		■	יז.
אפילו אמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום - חלה נזירות עליה.	שמואל:					◊		■	יז.
ולרב הונא, אדתנא אין שבועה בתוך שבועה, ליתני יש נדר בתוך נדר ואין נדר בתוך נדר, הריני נזיר היום הריני נזיר למחר - יש נדר בתוך נדר, הריני נזיר היום הריני נזיר היום - אין נדר בתוך נדר						⚡		◊	יז.
קשי'.								■	יז:
יש נדר בתוך נדר, ואין שבועה בתוך שבועה						⚡		◊	יז:
היכי דמי?								^	יז:
אלימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר, דכוותה גבי שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ענבים								!	יז:
אמאי לא חלה שבועה על שבועה?						⚡		⚡	יז:
אלא היכי דמי דלא חלה שבועה על שבועה? כגון דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים								!	יז:

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו מותרין	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ה	ו	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
דכותה גבי נזירות היכי דמי?																			יז
דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום																			יז
יש נדר בתוך נדר	וקתני:																		יז
קשיא לרב הונא																			יז
מתני' דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר, דכותה גבי שבועה דאמר שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים, דלא חיילא.	אמר לך רב הונא:																		יז
שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים, ואלו תאנים והפריש קרבן, וחזר ואכל ענבים, הוא להו ענבים חצי שיעור, ואין מביאים קרבן על חצי שיעור	והאמר רבה:																		יז
אלמא היכא דאמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים, מיגו דחל שבועה על ענבים חיילא נמי על תאנים																			יז
רב הונא לא סבירא ליה כרבה.																			יז
מי שנזר שתי נזירות, מנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה - עלתה לו שניה בראשונה	מיתבי:																		יז
היכי דמי?																			יז
אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר																			יז
אמאי עלתה לו שניה בראשונה? הא איכא יומא יתירא																			יז
אלא פשיטא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום																			יז
ותיובתא דרב הונא																			יח.
לא, לעולם הריני נזיר היום הריני למחר, ומאי עלתה לו? לבר מההוא יומא יתירא																			יח.
אי נמי, כגון שקיבל שתי נזירות בבת אחת.																			יח.
(במדבר ו) נזיר להזיר מכאן שהנזירות חל על הנזירות, שיכול והלא דין הוא: ומה שבועה חמורה - אין שבועה חלה על שבועה, נזירות קלה לא כל שכן תלמוד לומר: נזיר להזיר, מכאן שהנזירות חלה על הנזירות	מתיב רב המנונא:																		יח.
היכי דמי?																			יח.
אילימא דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר למחר																			יח.
הא קרא בעיא?																			יח.
אלא לאו דאמר הריני נזיר היום הריני נזיר היום																			יח.
נזירות חל על נזירות	וקתני:																		יח.
לא, הב"ע - כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת.																			יח.
ומאי חומרא דשבועה מנדר?																			יח.
אילימא משום דחיילא אפילו על דבר שאין בו ממש																			יח.
נדר נמי חמור שכן חל על המצוה כרשות																			יח.
אלא משום דכתיב בה בשבועה (שמות כ) לא ינקה.																			יח.
שבועה שלא אוכל שבועה שלא אוכל, ואכל - אינו חייב אלא אחת.																			יח.
אם נשאל על הראשונה - שניה חלה עליו.	רבא:																		יח.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו מותרין	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
ממאי?																		יה.
מדלא קתני אינו חייב אחת אי נמי אינה אלא אחת, רווחא הוא דלית לה, כי מיתשיל על חבירתה חיילא.																		יה.
חיובא הוא דליכא, הא שבועה איכא		לישנא אחרינא:																יה.
למאי הלכתא?																		יה.
לכדרבא																		יה.
נשאל על הראשונה - עלתה לו שניה תחתיה.		דאמר רבא:																יה.
לימא מסייע ליה:																		יה.
מי שנדר שתי נזירות, ומנה את הראשונה והפריש קרבן ונשאל עליה - עלתה לו שניה בראשונה		[תניא - תוספתא]																יה.
כגון שקיבל עליו שתי נזירות בבת אחת.																		יה.
סתם נדרים להחמיר, ופירושם להקל. כיצד? אמר, הרי עלי כבשר מליח, כיון נסך, אם בשל שמים נדר - אסור, אם בשל עבודת כוכבים נדר - מותר, ואם סתם - אסור																		יה:
הרי עלי כחרם, אם כחרם של שמים - אסור, ואם כחרם של כהנים - מותר, ואם סתם - אסור																		יה:
הרי עלי כמעשר, אם כמעשר בהמה נדר - אסור, ואם של גורן - מותר, ואם סתם - אסור																		יה:
הרי עלי כתרומה, אם כתרומת הלשכה נדר - אסור, ואם של גורן - מותר, ואם סתם - אסור, דברי ר' מאיר.		[רבי מאיר]																יה:
סתם תרומה ביהודה אסורה, בגליל - מותרת, שאין אנשי גליל מכירין את תרומת הלשכה סתם חרמים ביהודה מותרין, בגליל - אסורין, שאין אנשי גליל מכירין את חרמי הכהנים.		רבי יהודה:																יה: